

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **N. M. D.**, zastoupeného JUDr. Karlem Krejzou, advokátem se sídlem Masarykova 715, Ostrov, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, PSČ: 170 34, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 11. 2005, č. j. 60 Az 90/2005 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7. 9. 2005, č. j. OAM-567/LE-B01-B02-2005, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 5. 1. 2006 zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Rozsudek žalobce napadl kasační stížností. Uvedl, že správní orgán nepřezkoumal všechny důvody, které ho vedly k podání žádosti o azyl. Domnívá se, že správní orgán na podkladě ne zcela kompletně shromážděných důkazů nesprávně posoudil skutkový stav věci a vydal rozhodnutí, které žalobce považuje s ohledem na příslušná ustanovení zákona o azylu uvedená ve výroku napadeného rozhodnutí za nesprávné. Správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel i z mezinárodních informačních zdrojů. Závěry takovýchto dokumentů se však podle žalobce většinou liší od reálné skutečnosti. Dále žalobce upozornil, že v případě jeho opuštění České republiky by došlo k roztržení rodiny a nenávratnému poškození vztahů, v konečném důsledku by bylo poškozeno nezletilé dítě. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li žalobce v obecné rovině nedostatečná skutková zjištění bez upřesnění konkrétních pochybení správního orgánu, Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že tato námitka byla již předmětem řady jeho rozhodnutí, např. rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz. Jestliže – jak z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá - žadatel v řízení o udělení azylu vůbec netvrdil, že je pronásledován či diskriminován ve smyslu ustanovení § 12 zákona o azylu, nýbrž uváděl důvody související se snahou legalizovat pobyt v ČR a důvody ekonomické, není rozbor politické situace a stavu dodržování lidských práv ve státě, jehož občanství má, nezbytný, k tomu např. rozsudek ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, www.nssoud.cz.

Z výše uvedeného je zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za situace, kdy žalobce sám žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy žalobce.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu